

อ่านแล้วได้ความรู้และเข้าใจง่ายขึ้น ง่ายเสียตายผู้เขียนไม่ระบุชื่อและวันที่ ขออนุญาตแชร์ต่อ นะคะ

ปรียาสมุย

26/08/63

*ตอบประเด็นรอนเรื่อง เรือดำนํ้า ฉบับเข้าใจง่าย

โพสนี้ไม่เกี่ยวกับการเมือง ไม่ได้อยู่ฝ่ายการเมืองใด

แต่จะขอพูดเฉพาะประเด็นสำคัญเกี่ยวกับเรือดำนํ้าในมุมมองของคนทำงานอยู่ในทะเลมาเกือบทั้งชีวิตของการเป็นทหารเรือ ผ่านการฝึกกับมิตรประเทศเพื่อนบ้าน (หรืออาจกลายเป็นคู่ขัดแย้งในอนาคต) มาทุกประเทศ โดยกล่าวถึงเฉพาะในสามประเด็น คือ

1. ทำไมประเทศไทยต้องมีเรือดำนํ้า
2. ทำไมต้องซื้อตอนนี้ จำเป็นเร่งด่วนจริงไหม
3. ในเวลาแบบนี้ เอาเงินจำนวนนี้ไปทำอย่างอื่นไม่ดีกว่าหรือ ผมว่าคนไทยอยากรู้แค่นี้แหละครับ

ประเด็นแรก ทำไมประเทศไทยต้องมีเรือดำนํ้า เราจะซื้อมาไว้รบกับใคร มันจะมีสงครามจริงหรือ ผมตอบอย่างสั้นๆว่า ใช่ครับ เราซื้อมาเพราะเราไม่ต้องการที่จะรบกับใครเลยต่างหาก

กฎของโลกใบนี้เกี่ยวกับทะเลที่บังคับใช้ร่วมกันทั่วโลก หรือที่เรียกว่าอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล ค.ศ. 1982 กล่าวเอาไว้ว่า ประเทศใดจะเป็นเจ้าของน่านน้ำใดๆก็ต่อเมื่อ น่านน้ำนั้นอยู่ในเขต

ไมล์ทะเลจากเส้นฐานของรัฐชายฝั่ง (

1

ไมล์ทะเล เท่ากับ

1.852

กิโลเมตร)

แปลง่ายๆก็คือ ถ้าเราลากเส้นตั้งฉากจากแนวชายหาดของเราออกไปในทะเลได้ไกล 370กิโลเมตร น้ำน่านนั้นจะเป็นน่านน้ำของเรา
ที่เรามีสิทธิ์ความเป็นเจ้าของอย่างเต็มที่ ใช้ทรัพยากรที่อยู่ข้างลำนั้นได้อย่างเต็มที่ และเป็นพื้นที่หวงห้ามสำหรับชาติอื่นไม่ให้เข้ามาใช้ประโยชน์
เพราะขัดต่อกฎหมาย ใครล่วงล้ำเรามีสิทธิ์ขับไล่ หรือถ้ามั่นใจกว่าเรา เราก็จะฟ้องนานาชาติให้ช่วยจัดการได้

ถัดจาก 370กิโลเมตรออกไป คือทะเลสากล(ทะเลหลวง) เป็นน่านน้ำสากลที่ทุกคนในโลกมีสิทธิ์ใช้ผ่านไปผ่านมาร่วมกัน กฎหมายเขียนไว้ง่ายๆแค่นี้
ดูเหมือนง่ายใช่ไหมครับ จริงๆมันก็คงจะง่ายครับ ถ้าทุกประเทศทั่วโลกมีภูมิศาสตร์ตั้งเรียงต่อกันไปในแนวยาว ต่อเนื่องกันไป
และประเทศที่ตั้งอยู่ตรงข้ามคนละฝั่งทะเลกัน มีระยะห่างกันเกินกว่า 370 กิโลเมตร มันจะไม่มีปัญหาอะไรเลย
ทะเลในโลกนี้ก็จะสงบสุขด้วยกฎหมายฉบับนี้

แต่ในความเป็นจริงไม่ได้เป็นอย่างนั้นครับ ชาติต่างๆมีภูมิศาสตร์ที่ซับซ้อน เป็นส่วนเว้าส่วนโค้ง มีแหลมมีดิ่ง ยื่นล้ำออกไปในทะเล หักงอคดไปคดมา
บางแห่งโค้งเข้าหากัน บางชาติก็ตั้งอยู่ตรงข้ามฝั่งทะเลกันแต่มีระยะห่างไม่ถึง200ไมล์ทะเลหรือ370 กิโลเมตร
เมื่อต่างคนต่างลากเส้นโดยชอบด้วยกฎหมายออกมาจากแผ่นดินของตัวเอง มันจึงมาเจอกันกลางทะเล เกิดเป็นพื้นที่ทับซ้อนเกิดขึ้น
ที่กฎหมายโลกก็ไม่สามารถตัดสินชี้ขาดได้ว่ามันเป็นของใคร ได้แต่โยนกลับไปให้เจ้าของรัฐที่มีพื้นที่ทับซ้อนไปตกลงกันเอง

ตรงพื้นที่ทับซ้อนต่าง ๆทั่วโลกนี้เองที่มันเป็นปัญหา เพราะมันไม่ได้มีแต่่น้ำทะเลเ็นครับ ข้างล่างมันเต็มไปด้วยทรัพยากรที่นำมาซึ่งรายได้มหาศาล ทั้งน้ำมัน
ก๊าซธรรมชาติ การประมง และการเป็นเจ้าของเส้นทางขนส่งคมนาคม ซึ่งนำมาซึ่งเม็ดเงินจำนวนมหาศาลกินใช้กันก็ชั่วอายุคนก็ไม่หมด

เมื่อต่างคนต่างไม่ยอมเสียสิทธิ์ ก็ต้องมีข้อตกลงกัน ข้อตกลงในที่นี้จะขึ้นได้ก็ต่อเมื่อทั้งสองชาติอยู่ในระดับที่ต้องเกรงอกเกรงใจกันในระดับหนึ่งเท่านั้น
ที่จะบรรลุข้อตกลงใช้ประโยชน์ร่วมกันในพื้นที่ทับซ้อนนี้ได้อย่างสันติวิธี นี่จึงเป็นเหตุผลที่ทุกชาติที่มีทะเลต้องมีกองทัพอาวุธของตัวเอง
และต้องพัฒนาให้สมดุลกับกองทัพเรือของประเทศที่เรามีพื้นที่ทับซ้อนกันอยู่ คือถ้าเหนือกว่าไม่ได้ อย่างน้อยต้องไม่ด้อยไปกว่าเขาจนถูกทั้งทาง
เพราะผู้กุมอำนาจรัฐคือมนุษย์ มนุษย์ที่เปลี่ยนกลุ่ม เปลี่ยนวิธีคิดและนโยบายได้ตลอดเวลา เราไม่มีทางรู้เลยว่าถ้าเขาเปลี่ยนรัฐบาล นโยบายของเขาจะเปลี่ยนไหม
นั่นจึงเป็นสิ่งที่เราประมาทไม่ได้

ถ้าวันหนึ่งที่เราบอกว่าศักยภาพของเขาทั้งห่างจากเราไปมากจนเทียบกันไม่ได้แล้ว แล้วเขาอ้างว่าพื้นที่ทับซ้อนตรงนั้นเป็นของเขาตามกฎหมาย
และขอใช้ประโยชน์แต่เพียงผู้เดียว เราคงทำได้แต่นั่งกัดฟันน้ำตาซึม และยอมยกน่านน้ำตรงนั้นให้เขาไป เรื่องแบบนี้เกิดขึ้นหลายจุดทั่วโลกครับ
ที่เราจะไม่มีทางยอมให้เกิดขึ้นในน่านน้ำของเราเป็นอันขาด เพราะถ้าเราเสียสิทธิ์ในน่านน้ำตรงนั้นไป ความเสียหายมันจะมากกว่าราคาเรือดำน้ำ เป็นร้อย
ๆลำเสียอีก

โพกัสมานํ้าไทย ประกอบด้วยทะเลสองฝั่งคือฝั่งอ่าวไทยและฝั่งทะเลอันดามัน ฝั่งอันดามันผมไม่ขอกล่าวถึงเพราะภูมิศาสตร์ไม่ค่อยซับซ้อน เป็นทะเลเปิดสู่มหาสมุทรอินเดีย ที่ไม่มีรัฐฝั่งตรงข้ามอยู่ในระยะใกล้ มาเป็นเรื่องให้ครุ่นคิด

ปัญหาหลักของเราอยู่ในอ่าวไทยครับ ดูจากแผนที่ตามภาพอ่าวไทยเป็นอ่าวปิด กล่าวคือเป็นอ่าวที่อยู่ในประเทศไทย ขนาบข้างปิดล้อมด้วยประเทศเพื่อนบ้าน 3 ประเทศ นั่นหมายความว่า เมื่อทุกชาติลากเส้น200ไมล์จากแผ่นดินตัวเองออกไป จะทำให้เกิดพื้นที่ทับซ้อนทับไปทับมากันทุกประเทศ ลากตรงไหนก็จะเอากันไปหมด เพราะภูมิศาสตร์มันตั้งอยู่แบบนั้น

และถ้ามองในภาพมุมกว้าง ถ้าเดินทางเข้ามาจากมหาสมุทรแปซิฟิก ปากประตูทางเข้าอ่าวไทยของเรานั้นกลับตั้งอยู่ในเขตทะเลของเพื่อนบ้าน เรือสินค้าเรือนํ้ามันต่างๆที่จะเข้ามาประเทศเรา จะเข้ามาไม่ได้เลย ถ้าเขาไม่ยอมให้ผ่าน กล่าวง่ายๆก็คือเป็นนํ้าที่เปราะบางต่อการเกิดความขัดแย้งเป็นที่สุด เพราะบางทีสุดในโลกเลยก็ว่าได้ ที่นี้ถามว่าถ้าชาติทั้ง4 เกิดความบาดหมางกันขึ้นวันใด ชาติที่จะได้รับผลกระทบมากที่สุดคือใครครับ ใช้ครับ ประเทศไทยอย่างไม่ต้องสงสัย เพราะนํ้าของไทยอยู่ในสุด และทางเข้าออกอยู่ในเขตประเทศของเขา

ประเทศไทยของเราใช้ประโยชน์จากอ่าวไทยมากมายมหาศาล ทั้งการนำเข้า ส่งออกสินค้า การขุดเจาะนํ้ามัน ก๊าซธรรมชาติ การประมง ถ้าวันใดวันหนึ่งที่อ่าวไทยมีปัญหา ไม่ต้องถึงกับรบกันหรอกครับ สมมุติแค่ง่ายๆว่าเขาบอกว่าปากทางเข้าอ่าวไทยที่ตั้งอยู่ในเขตประเทศเขา เขาไม่อนุญาตให้เรือที่จะเข้ามาติดต่อกับไทยผ่านเข้า แค่นี้ก็ซิบหายแล้วครับ ประเทศไทยทั้งประเทศจะหยุดชะงักภายในพริบตา ถ้าอ่าวไทยใช้งานไม่ได้เพียงไม่กี่วัน การขนส่งทรัพยากรที่เป็นเส้นเลือดใหญ่หล่อเลี้ยงทุกลมหายใจของคนในชาติถูกตัดขาด เราจะขับเรือออกจากบ้านมาพบกับปั้มนํ้ามันที่ขึ้นป้ายพร้อมกันทั่วประเทศว่านํ้ามันหมด เขาร้านอาหารไหนก็หยุดขาย เพราะแก๊สหมด อะไรเสียก็ซ่อมไม่ได้เพราะอะไหล่เข้าไม่ได้ ฯลฯ คนคิดคํานวันนี้มีใครกรันตีได้ไหมครับว่าเรื่องนี้มันจะไม่วันเกิดขึ้น

อาจจะไม่ใช่วันนี้พรุ่งนี้ แต่อีก10-20ปีละ ใครตอบได้บ้าง ใครจะไปเดาใจลูกหลานของพวกนั้นออกว่ามันจะคิดอย่างไร ในเมื่อมันเต็มไปด้วยผลประโยชน์มหาศาลอยู่ในทะเล ในเมื่อไม่มีใครเดาใจใครออก ความสมดุลของกำลังทางเรือ จึงเป็นหลักประกันที่มั่นคงที่สุดสำหรับความเสี่ยงนี้ อย่างน้อยก็ทำให้เขาต้องคิดหลายตลบถ้าหากจะเปลี่ยนนโยบายกับเราไป หรือถ้าเขากล้าทำจริง เราก็ต้องมีของที่ดีพอที่จะคลี่คลายสถานการณ์ให้กลับคืนเร็วที่สุด นี่คือการตอบครับ

ทำไมต้องซื้อตอนนี้ จำเป็นเร่งด่วนจริงหรือ การซื้อเรือดำนํ้าไม่เหมือนซื้อรถครับ ที่เราไปยื่นสลิปแล้วถอยรถออกมาได้ การซื้อเรือรบสักลำเราต้องวางแผนกันหลายปี หลังจากวันอนุมัติให้ซื้อจนถึงวันที่เรือเดินทางเข้าประจำการ ใช้เวลาประมาณ7ปีขึ้นไปครับ โดยเฉพาะเรือดำนํ้าที่เป็นเรื่องใหม่สำหรับกองทัพเรือ เราต้องวางโครงการสร้างอู่ซ่อมเรือ ฝึกคน ทำจอตเรือ ซึ่งมันใช้ร่วมกับเรือผิวนํ้าแบบที่ประจำการอยู่ไม่ได้ เราเพิ่งอนุมัติวันนี้ กว่าเรือจะมาถึงก็อีกไม่ต่ำกว่า

7

ปี ในขณะที่ชาติที่เขาล้อมรอบบ้านเราอยู่ เขามีมาเป็นสิบปีแล้วครับ

ความเปราะบางด้านกำลังทางเรือตรงนี้ เป็นจุดที่กองทัพเรือตระหนักดีมาโดยตลอด และพยายามผลักดันโครงการอย่างต่อเนื่อง จนยอมชะลอโครงการจัดหายุทธโธปกรณ์อื่นๆแทบทั้งหมดเพื่อทุ่มเทงบประมาณเท่าที่ได้รับมาเพื่อสิ่งนี้

เพราะเราเห็นแล้วว่าความเปราะบางของกำลังทางเรือของเราอยู่ตรงจุดไหน ไม่อย่างนั้น

เราคงไม่เห็นข่าวเครื่องบิน ทร.รุ่นเก่าคร่ำครึ ล้อหน้าไม่กางลงจอดแบบฉุกเฉิน นักบินทหารเรือยอมบินเครื่องเก่าๆไปก่อน กำลังรักษาฝั่งไว้เป็นใหญ่และป็นต่อสู้อากาศยานยุคโบราณไปก่อน เช่นเดียวกับกำลังส่วนอื่นๆที่พร้อมจะชะลอไว้ เพื่อให้เรามีเรือดำน้ำกับเขาเสียที่เราไม่สามารถชะลอโครงการที่มันล้ำหน้ามาสิบกว่าปีไปได้อีกแล้วครับ มันเสี่ยงกับวิถีชีวิตปกติของคนในชาติ การกินอิม นอนอุ่น ของพวกเราทุกคนเกินไป

เอาเงินจำนวนนี้ไปทำอย่างอื่นไม่ดีกว่าหรือ ผมตอบอย่างไม่อิงการเมืองนะครับ ถ้าเปรียบประเทศเราเป็นองค์กรหนึ่ง กระทรวงกลาโหมก็เหมือนพนักงานคนหนึ่งที่มีเงินเดือนของตัวเอง เงินเดือนจำนวนนี้ถูกปรับเปลี่ยนหรือลงก็ตามสถานการณ์ขององค์กร ถ้ามีเรื่องจำเป็นสำหรับส่วนอื่นๆ เราก็ถูกปรับลดเงินของเราลงไปช่วยอย่างอื่น และเราก็กทำแบบนี้มาโดยตลอด ในช่วงนี้ประเทศของเราโยกงบประมาณไปที่กระทรวงอื่นๆที่ไม่ใช่กองทัพเพื่อไปแก้ปัญหาในประเทศในด้านจำเป็นเร่งด่วนเยอะมาก

กระทรวงที่ได้งบประมาณมากที่สุดคือศึกษาธิการ แสดงว่าเราให้ความสำคัญกับการศึกษาเป็นอันดับแรก รองลงมาคือมหาดไทยที่ทุ่มงบประมาณไปพัฒนาคุณภาพชีวิตตามท้องถิ่นต่างๆ อันดับ 3คือกระทรวงการคลังที่ใช้งบไปเพื่อการกระตุ้นเศรษฐกิจ

กระทรวงกลาโหมอยู่ในอันดับ4เท่านั้น ซึ่งโดนกระทรวง3อันดับแรก ทิ้งห่างอยู่พอสมควร การพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนในชาติ จึงอยู่กับการติดตามตรวจสอบการบริหารงบประมาณที่ทุกกระทรวงได้รับว่าได้ใช้ไปอย่างถูกต้องโปร่งใสมากเพียงใด ไม่ใช่ให้ความสำคัญกับเรื่องเรือดำน้ำเพียงจุดเดียว สือหลายสื่อเล่นตรงจุดนี้ ทำให้เรื่องอื่นๆของกระทรวงอื่นๆถูกมองข้ามไป ทั้งๆที่เม็ดเงินมหาศาลกว่ากันมากมายนัก

โฟกัสไปที่กองทัพเรือ เราไม่ได้ดึงงบประมาณจากกระทรวงอื่นๆมาซื้อเรือดำน้ำ ไม่ได้ขอเงินจากใครเพิ่มเติม แต่เราเอาเงินที่เราได้รับตามโควตาอยู่แล้วมาผ่อนจ่าย จะได้เพิ่มได้ลดแล้วแต่นโยบายของรัฐสภาเป็นปีต่อปี ได้รับแค่ไหนก็ใช้แค่นั้น ไม่พอจ่ายก็ขอต่อรองผ่อนผันระยะยาวกันไปเท่าที่กองทัพเรือไหว เพราะเราเห็นถึงความสำคัญในส่วนของเราว่าสิ่งนี้จำเป็นที่สุดในหน้าที่ของเรา โดยไม่ก้าวก่ายงบประมาณส่วนอื่นๆของประเทศเลย โดยในปีนี้เราผ่อนงวดแรกไปหลักพันล้านบาทและอยู่ในส่วนงบของเราเองที่ได้รับอยู่แล้ว ไม่ได้ดึงงบโควิดหรืองบกระตุ้นเศรษฐกิจมาใช้แต่อย่างใด ถึงแม้ซื้อเรือดำน้ำเราก็ต้องเอาไปทำอย่างอื่น แต่เราเห็นว่าเรือดำน้ำสำคัญที่สุดในตอนนี้ เราจึงเลือก

ส่วนเรื่องความโปร่งใส เงินทอง อันนั้นก็ให้ผู้มีหน้าที่โดยตรงทั้งสื่อและองค์กรอิสระเป็นผู้ตรวจสอบกันไป ผมก็ไม่เห็นด้วยกับการอุบอิบเช่นกันครับ แต่เราต้องแยกให้ออก ไม่อยากให้โง่ง กับไม่อยากให้มีเรือ มันเป็นคนละประเด็นกัน

ถ้ามีใจรับฟังปัญหา มีเวลาศึกษาหาข้อมูลรอบด้านมากกว่าที่สื่อเจตนาเลี่ยม เราจะเข้าอกเข้าใจกันมากขึ้น

และเห็นถึงความเสี่ยงและเปราะบางของอ่าวไทยและน่านน้ำในละแวกบ้านเราไปพร้อมๆกัน ประเทศเพื่อนบ้านที่จนกว่าเรา เขายังมีกันหมดแล้วครับและคนในชาติของเขาก็สนับสนุนเต็มที่ด้วยซ้ำไป เพราะมันคือหลักประกันความมั่นคง การกินอิ่ม นอนอุ่น มีชีวิตปกติสุข และปากท้องของพวกเขาโดยตรงและสำคัญจริงๆ ขอขอบคุณครับ